

MƏMMƏD RAHİM

**SEÇİLMİŞ
ƏSƏRLƏRİ**

İKİ CİLDDƏ

I CİLD

**“AVRASİYA PRESS”
BAKİ-2006**

Sonra yenə atmağa...
Fellah qəm içdi bir də
Əsrin peymanəsindən,
Lənətlərlə söz açdı
Dönük zəmanəsindən.

Tanjer, 17 fevral 1960

FÜZULİ

Füzuli! Həyatın qürbətdə keçdi,
Ömrün məşəqqətdə, möhnətdə keçdi.
Yaşamış olsan da ərəb elində
İncilər yaratdın azər dilində.
Qədrini bilmədi sultanlar sənin,
Əsdi üzərindən tufanlar sənin.
Əymədin şahlara məğrur başını,
Yarın qible sayıb qələm qaşını
“Ən güclü hökmdar gözəldir” dedin.
“Gözəlsiz bağçalar xəzəldir” dedin.
Bir sənəm gülüşü, xumar baxışı,
Bir nazlı dildarım sakit axışı
Döndərdi təbini coşqun Fərata.
Sən ümid baslədin gözəl həyata.
Özün yaşasan da ağ günə həsrət,
Dedin ki, var olsun həyat, məhəbbət.
Şirindir aləmdə vəsli-yar dedin,
Bəxtiyar yaşasın insanlar dedin.
Olmadın qulamı heç bir şahlığın,
Çünki aşıqıydın xeyirxahlığın.
Zərbələr endirib riyakarlığa,
Minbir alqış dedin təmiz varlığa.
Fəqət payın oldu kədər, qəm, fəraq.
Torpaq gətirmişəm, bir ovuc torpaq,
Qəbrinin üstünə tökürem onu,
Torpaq əzizləyər sadıq oğlunu.

Söyləmə ümidim getdimi bada?
Nəsibim nə üçün fəğandır, ahdır.
Füzuli! Məzarın qoca dünyada
Əsrlərdən bəri ziyarətgahdır...

Kərbala, 1960

FÜZULİ

Sevgi baxçasında yar gözən yerin
Qızıl qönçəsinə xar dedi, getdi.
Şirin ömür sürüb sevişənlərin
Qayğısı, hicranı var dedi, getdi.

Əlində ağlayan bir dördli sazdı,
O göylər şairi yerə sığmazdı.
Nadir inci kimi şeirlər yazdı,
Saraylar gözümde tar dedi, getdi.

Füzuli aşiqdi bir şux gözələ;
Dərdini söylərdi şərə, qəzələ.
Ömrünün baxçası döndü xəzələ
Biinsaf, bivəfa yar dedi, getdi.

Füzuli kamına qəlbən irmədi,
Sevdiyi telləri öpüb, hörmədi.
Yazıq ki, dövrədən bir gün görmədi,
"Bu aləm ruhumda dar" dedi, getdi.